

המעשה הוא העיקר

שבת חזון

פתיחה

ידוע האימרה של רבי לוי יצחק מבארדיטשוב, ששבת חזון הוא מ"לשון מחזה". בשבת זו מראין לכאורה המקדש דלעתיד מרחוק, מראים לכל יהודי את בית-המקדש השלישי.

והטעם לזה הוא - בכדי לעורר אצל יהודי געגועים לכיהמ"ק השלישי, וזה יביאו להתנהג עוד יותר בדרך הישר ככל עניני תורה ומצוות, מתוך ידיעה שע"ז יתן הקב"ה לכנ"י יותר מהר את המקדש דלעתיד כאן למטה?

וכפי שמבאר ר' לוי"צ מבארדיטשוב כמשל מאב שיש לו בן יקר ועשה לו מלכוש יקר להתלכש בו ומצד שלא נזהר הבן באותו כגד ועשה מעשים אשר לא יעשו קרע אותו לכמה קרעים, ועשה לו פעם שני לכוש וקרע אותו גם כן. מה עשה האב עשה לו לכוש שלישי ולא נתן לו ללכוש אותו רק גנזו ולפרקים רחוקים ידועים מראה לו הלכוש ואומר לו ראה שאם תתנהג בדרך הישר ינתן לו הלכוש זה ללכוש אותו וכו'.³

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התוועדויות ע' 100.

2) תשמ"ט שם. ושם: "וצריך להבין א) מדוע מראים את הבית השלישי דוקא בשבת חזון, השבת שלפני חשעה-באב כשה' חורבן בית-המקדש [הערה 7: "ובפרט שיש בזה ע"ד לועג לרש כביכול"]. - היו צריכים להראותו בשבת נחמו, בתחלת השבע דנחמתא", כשמנחמים את בני ישראל על הגלות והחורבן? . . . מדוע מראים אותו בשבת השלישית, בסוף שלושת השבועות, שהוא החמור מכל שלושת ה"פרענותא" . . . ?" ושם ע' 101: (ב) מפשטות הענין מובן, שזה ש"מראין לכל אחד ואחד המקדש דלעתיד" בשבת חזון הי' בכל הדורות, מאז חורבן הבית - עוד לפני שרלוי"צ מבארדיטשוב גילה זאת, ומדוע לא גילו אודות זאת לכל בני ישראל שבדורות שלפני-זה (שמראים לבני ישראל - "לכל אחד ואחד" - את הבית השלישי) והדבר נתגלה ונתפרסם רק בדורות האחרונים, ב"אחרית הימים", ע"י רלוי"צ מבארדיטשוב (בערך לפני מאתיים שנה)?".

ושם ע' 103: "ועפ"ז מובן גם הטעם מדוע ענין זה נתגלה לכולם דוקא בדורות האחרונים:

בגלות גופא - רואים שהחושך הכבד ביותר הוא דוקא ב"אחרית הימים", עד לעקבתא דמשיחא, שבדוגמת העקב שברגל (הדרגא הכי תחתונה בגוף), שבה אין חיות בגלוי (שלא כמשיחא שבה ענין של היפך החיים).

שזה גופא (ההעלם הכי גדול דוקא) הוא רא"י שאז ישנו הגילוי הכי נעלה למעלה; היות שמתקרבים אל הגאולה, הנה בגלל ה"התרכזות" המתחזקת אל גילוי האור החדש של הבית השלישי (פנימיות ענין הגלות), מתחזקת יותר ה"אסתלק" מהשפעה, ומתחזק יותר ויותר חושך הגלות.

ולכן, הגם שגם בדורות הקודמים הראו בשבת חזון לכאורה את הבית דלעתיד - אבל דוקא בדורות האחרונים, הרי זה נתגלה לכל בני ישראל, וביותר גילוי ופנימיות, באופן כזה שיוכלו להתבונן בזה ולהתעמק - כיון שנמצא בגילוי יותר (למעלה) הבית השלישי, שמיד ממש מתגלה למטה".

3) שם הערה 3. וראה ש"פ דברים, שבת חזון תנש"א - התוועדויות ע' 85: "ובפרט שמבארים זאת במשל מלבוש ובגד (מאב שיש לו בן יקר ועשה לו מלבוש יקר וכו'), אע"פ שהנמשל קאי אודות בית המקדש), שמורה שגילוי המקדש נמשך יותר בגלוי בבחי' לבוש (מקיף הקרוב) שקרוב יותר לאדם (ממקיף הרחוק דבית), ע"ד הענין דבגדי כהונה (במקדש) נתבאר בלק"ש ח"ט ע' 24 ואילך. חכ"ט ע' 18 ואילך. שיחת ש"פ דברים תשמ"ז. לק"ש שבת חזון תנש"א.

לפרסם ע"ד ראיית כל יהודי את בית המקדש מרחוק
א. מצוה לפרסם (ו"כשם אומרו") אודות תורת הרב הצדיק
מבארדיטשוב כענין "שבת חזון" ש"חזון" מלשון רא"י, שבו
מראים לכל אחד ואחת המקדש דלעתיד מרחוק.⁶

ב. ולהוסיף בהנ"ל, שגם מי שטוען (או שנדמה לו) שאינו רואה -
הרי זה רק מפני ההעלם וההסתרה דנה"ב כו', ואין זה משנה את
המציאות האמיתית שמראים לו המקדש דלעתיד! שמזל הנשמה
רואה זאת, והמזל (מלשון נחל) נמשך ומשפיע על הנשמה בגוף
למטה, ועד לגוף כפשטות.⁸

ג. כשמראים לכל יהודי את המקדש דלעתיד⁹ - הרי זה צריך לעורר,
(ומעורר) אצל כאו"א הוספה ב"משפט" ו"צדקה", לימוד התורה
(ובפרט הלכות שבתורה), וקיום המצוות בהידור, ובפרט - במצוות
צדקה¹⁰, ובכללות "מעשינו ועבודתינו" - מתוך ידיעה שעל ידי זה
הקב"ה יביא ויוריד את בית-המקדש השלישי, כגאולה האמיתית
והשלימה על ידי משיח צדקנו.¹¹

ז' מנחם אב

פתיחה

אודות שבעה במנחם-אב - איתא כגמרא ש"בשבעה נכנסו נכרים
להיכל כו".

ומובן כפשטות שאין כוונת הגמרא לגרום ח"ו צער ועגמת-נפש
ליהודי, אפילו בענין פרטי, ועאכור"כ בענין שנוגע לכלל ישראל,
וכזה גופא באופן שנמשך כבר יותר מאלף ותשע מאות שנה
מהפעם הראשונה ש"נכנסו נכרים להיכל", אשר, "הימים האלה
נזכרים ונעשים גוי' ככל שנה ושנה".

4) ש"פ דברים תשמ"ח - התוועדויות ע' 132: "אשר, האמירה והפירסום בשם אומרו
כשלעצמה קשורה עם הגאולה - "כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם".

ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט הערה 31 - התוועדויות ע' 103: "ונתגלה דוקא ע"י ר'
לוי יצחק מבארדיטשוב (וראה לק"ש ח"ט ע' 30), שענינו הייתה לפעול גאולתן של
ישראל, הן מגלות פרסית והן מגלות הכללית. וכנרמז גם משמו "לוי יצחק" וכו'. עיי"ש
באריכות, וראה בשיחה שם הערות 13, 48, 68 - כמה וכמה "פירושים שלו שמגלים
הטוב פנימי בדברי תוכחה וכו'".

5) שוה"ג להערה 45: "הובא דרוש ר' הלל ר' הלל מפאריטש - נסתלק ל"א מנחם-אב
תרכ"ד". ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התוועדויות ע' 100: "נעתק באוה"ת ל"ך ע'
א'צג בשוה"ג. להעיר גם מקדושת לוי על הפסוק (איכה ג, יח) ואמר אבד נצחי - ש"חזון
לשון מחזה, מה שמראין היעודים רב טוב הצפון אחר כבוש המלחמה הגדולה כו".

6) ש"פ דברים תשמ"ח - התוועדויות ע' 132.

7) שם. ושם: "ולהוסיף, שגם מי וכו'".

8) ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התוועדויות ע' 100: "והגם שלא כל יהודי רואה
את המחזה, המקדש בגלוי - הרי זה על-דרך מה שהגמרא אומרת (על דברי דניאל
וראייתו אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל
חרדה גדולה נפלה עליהם ויברחו בהתבא") - "וכי מאחר דלא חזי מ"ט איבעיתו, אע"ג
דאיהו לא חזו מזלייהו חזי". ועל דרך זה הוא בנוגע לזה שמראים לכל יהודי את המקדש
דלעתיד - שמזל הנשמה רואה זאת וכו'".

וראה שיחת ר"א מנחם-אב תנש"א - התוועדויות ע' 107: "ובפרט לאחרי שכבר היתה
ראיית "המקדש דלעתיד" בשנה זו . . . בשעת אמירת ההפסוק: "חזון גוי", מלשון מחזה,
ראה כאו"א מישראל (ו"אע"ג דאיהו לא חזי מזלייהו חזי") המקדש דלעתיד, כידוע פרטי
הדברים וביאור המשל והנמשל בזה".

9) ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התוועדויות ע' 108: "בגלל הגדלות של גילוי
המקדש למעלה בזמן זה".

10) תשמ"ט שם: "(ובשבת - באופן המותר בשבת)".

11) תשמ"ט שם. ושם: "ובלימוד (הלכות) התורה גופא כדאי במיוחד ללמוד . . . את
חלקי התורה המדברים אודות בית-המקדש . . . עם להשתדל לעשות סיומים על מסכתות
הש"ס". ע"ד לימוד הלכות בהב"ח וסיומים. וראה לעיל.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,
ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח
וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ. ב.ה.
נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

כוונת הגמרא היא – לעורר ע"ד השתדלות נוספת ב"מעשינו ועבודתינו" למהר הגאולה ובנין בית המקדש, נוסף על ההשתדלות המיוחדת כמשך כל ג' השבועות ד"בין המצרים", וכפרט החל מר"ח מנחם-אב, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים יותר לתשעה באב, ועאכו"כ החל משבעה באב, שבו "נכנסו נכרים להיכל"¹².

תביעה הנפשית מקרב לב עמוק

א. כשבעה במנחם-אב בו "נכנסו נכרים להיכל" יש להוסיף בתוספת כח וחיזוק בתביעה הנפשית, מקרב לב עמוק, שתקויים כבר בפועל ממש ההכטחה לבנין בית המקדש בגאולה האמיתית והשלימה¹³.

ב. להוסיף כיום זה כאחדות: וכמיוחד אחדות הקשורה עם לימוד תורה ונתינת צדקה ביחד עם יהודים נוספים¹⁴.

תשעה באב

פתיחה

כשהחושך למטה הוא החזק ביותר – הרי זה גופא ראוי לגודל הגילוי החדש שקיים אז.

וי"ל שזהו הטעם שכרגע החורבן נולד משיח. ושזהו¹⁵ הטעם על שבעת שנכנסו נכרים להיכל היו כרוכין מעורין זה בזה, כי דוקא אז הי' (כפנימיות) חיבה גדולה ביותר, וזה הי' נראה אז בגלוי (גם לנכרים) בקודש הקדשים, בחי' פנימיות.

ומטעם זה יש לומר שלעתיד לבוא תשעה באב יהי' יום טוב הכי גדול (יותר משאר הצומות שיהפכו לימים טובים). וראה פסיקתא רבתי פ"י על נהרות ככל כסופו: אין שמחה בא אלא כתשעה באב כו'¹⁶.

מבצעים בתשעה באב

א. הנוהגים לנסוע למקומות שונים ככדי לדבר עם יהודים אודות יהדות ככלל ואודות תשעה באב כפרט – יקחו עמהם קופת-צדקה

12) ראה שיחת ז' מנחם אב תשמ"ט – התוועדות ע' 122.

13) תשמ"ט שם: "וע"ד המבואר במדרש בנוגע לכללות ענין החורבן, "עלה אר"י כו' והחריב אריאל... על מנת שיבוא אר"י כו' ויבנה אריאל" – כן הוא גם בנוגע להזכרת ענין החורבן (החל משבעה באב ש"נכנסו גוים להיכל") בכל שנה ושנה:

כש"הימים האלה נזכרים ונעשים", ורואים שעברה עוד שנה, ועובר עוד יום ועוד יום, ועדיין לא זכינו כו',

[וליתר דיוק, הרי המצב ד"זכו" (זכינו הי' כבר מזמן, אלא יש, כנראה, סיבה אחרת, שאף אחד אינו יודע מה היא... ועד שאפילו בתנ"ך עושים "שטורעם" על זה ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו", ובלשון חז"ל בגמרא שכבר "כלו כל הקיצין"],

ולא רק שעובר יום סתם, אלא שמגיע יום שניתוסף בו ענין מיוחד בלתי רצוי, כבנדו"ד, שבעה באב, ש"נכנסו נכרים להיכל" –

הרי זה "על מנת" (כלשון המדרש) ליתן לכא"ו"א מישראל תוספת כח וחיזוק בתביעה הנפשית, מקרב לב עמוק, שתקויים כבר בפועל ממש ההבטחה ד"יבוא אר"י כו' ויבנה אריאל", בנין ביהמ"ק בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא".

14) תשמ"ט שם ע' 123: "והוספה מיוחדת בזה – כשהתביעה על הגאולה דכאו"א מישראל (בתוך כלל ישראל) היא בצירוף כמה וכמה משידאל שמתאספים יחדיו, ובפרט שפעולת הצירוף והאחדות דב"י כשלעצמה (ועאכו"כ כשמקשרים ההתאספות עם תורה וצדקה, שע"ז ניתוסף בהאחדות ביתר שאת וביתר עוז) מבטלת סיבת הגלות (פירוד), ומביאה את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש".

15) ראה לקו"ש ח"ב ע' 360 ואילך.

16) ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט התוועדות ע' 102, ובהערה 27.

המזכירה ומעוררת על נתינת הצדקה¹⁷. (ועל ידי זה לא יצטרכו להאריך כדיבורים ולעורר אודות נתינת הצדקה¹⁸).

ב. וגם "לקחת" עמהם דברי תורה (מענינא דינמא) שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, כאותיות המתאימות להם, [לא ליצור רושם שבאים לספר לו דבר שאינו יודע אודותיו, ועל אחת כמה וכמה שבאים לעוררו לתקן הנהגתו וכיוצא בזה¹⁹] בדרכי נועם וכדרכי שלום²⁰.

חייבים ללמוד בכל רגע

ג. אפילו בתשעה באב... חייבים ללמוד תורה בכל רגע ורגע. אלא שהלימוד הוא בחלקי התורה המתאימים ליום זה²¹ [נדלא כ"ההמצאה המשונה" שכתשעה באב אין חיוב דלימוד התורה, אלא שישנם דברים המותרים ללמוד]²².

מתחילים להוסיף בלימוד התורה

ד. ע"פ דברי הבי"ח ש"מתשעה באב²³. . חייב לקום קודם אור הבוקר כו' כיון דהלילות ארוכים" יש לומר, שבתשעה באב מתחיל החיוב להוסיף דלימוד התורה בלילה²⁴.

17) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 121.

18) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 123: "ומהעצות לזה (בענין הצדקה, למשל) – להביא קופת צדקה: כשמביאים קופת צדקה – לא צריכים להאריך כדיבורים ולעורר אודות נתינת הצדקה, שכן, חיפך ומיד כשוראים קופת צדקה מבינים שצריכים לתת צדקה בפועל, ליקח הכסף ולהכניס בתוך קופת הצדקה, ובמילא, עושים כן בפועל. משא"כ ע"י הדיבור ע"ד נתינת צדקה – הרי (נוסף לכך שפלוני עלול להפגע מהרושם שבאים לעוררו אודות קיום מצות הצדקה) גם לאחר הדיבור, נשאר עדיין הכסף במקום אחד, הנותן במקום שני, קופת הצדקה (או גבאי צדקה) במקום שלישי, והמקבל במקום רביעי!"

19) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 123: "ומובן, שהפעולה בכל זה צריכה להיות בדרכי נועם ודרכי שלום, באופן שיתקבל אפילו בהרצון דנפש הבהמית, ובפרט ב"יום רצון", שלכן, יש להשתדל שלא ליצור רושם שבאים לספר לו דבר שאינו יודע אודותיו, ועאכו"כ שבאים לעוררו לתקן הנהגתו וכיו"ב".

20) ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 121.

21) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ – התוועדות ע' 50: "אלא, שהלימוד הוא ע"ד ובדוגמת קדימת הלימוד בענינים שהזמן גרמא, הלכות החג בחג וכיו"ב, בכל השנה".

22) ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדות ע' 128: "היינו שזה שכבר גמר ה"קנות" וכו' ואינו יכול להרדם.. "התירו לו" לעסוק בתורה בדברים מסויימים". וראה שיחת ב' דחג הסוכות תשנ"ב - שיחות קודש ע' 117: "לא שייכת הגבלה בנוגע לעצם החיוב בלימוד התורה. וע"ד ההגבלות - "מפני חטאינו" - שבתשעה באב. שאינם אלא בנוגע ללימוד ענינים מסויימים בתורה, אבל מעצמו מובן שאותם הענינים שישנו היתר ללמודם, הרי לימודם נעשה חיוב גמור, וזכות גמורה. ואדרבה, דוקא בתשעה-באב מחפשים עצות כיצד להפטר מכל עניני תשעה-באב, ועד להפיתחו ל"ששון ושמחה ולמלועים טובים והאמת והשלום אהבו", כפי שהי' בתשעה באב האחרון".

23) בש"פ ואתחנן שבת נחמו תשמ"ח בשוה"ג להערה 45: "כן הוא (ט' באב) בב"ח. ומוסיף המ"א: "ובע"ש כתב מט"ו באב כו". ולהעיר, שבה מרומז גם הקשר דתשעה באב וחמשה באב". עיי"ש בארוכה.

24) מובא להלכה "ויש לאדם להתחיל ללמוד בלילה מט"ו באב ואילך" וע"פ דברי הב"ח הרי זה מתשעה באב

וראה ש"פ ואתחנן תש"נ הערה 67 – התוועדות ע' 123: "וראה גם ב"ח לטור או"ח סר"ח: "האחרונים קבלו לומר משכבי כו' ומקומי עד שכבי קומי... מט' באב שאומרים קומי עד חג השבועות שאומרים שכבי, קומי, לקום קודם אור הבוקר כו', כדי ללמוד, כיון דהלילות ארוכים". ועפ"ז ה"ז מט' באב. [שוה"ג: ולהעיר ממנהג ישראל לקדש הלבנה במוצאי תשעה באב, ד"ל שלאחרי שנתברר בט"ו באב שבטלה הגזירה בתשעה באב, יש מקום לקדש הלבנה כיצד במוצאי תשעה באב, שקידוש לבנה מורה על קידוש ועלי' בלבה, ובישראל הדומין ומונין לבלנה. ולהעיר מהמובא בספרים שקידוש לבנה הוא סגולה לאריכות ימים ולנשיעות כו' (וי"ל הטעם ע"פ מ"ש בפנים בנוגע להוספה באריכות ימים הבאה ע"י בלימוד התורה מט"ו באב ואילך)].

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד